

каквото каже, ще бъде относително върно. За-
примъръ, казвате за двама души, че съм влю-
бени. Какъ познавате това? Ще кажете, че хо-
дятъ постоянно заедно, рамо до рамо, или хва-
нати подъ ръка. Виждате, че два вола съм
впрегнати въ една кола, рамо до рамо, но не
съм влюбени.

Какво представя влюбването? Какво зна-
чи, да се влюби човекъ? Влюбениятъ носи
своята възлюбена на главата си като запалена
свещь и постоянно мисли за нея. Колкото по-
вече мисли за нея, толкова повече свещъта се
разгорява. Момата е свещъта, момъкътъ—пла-
мъкътъ. Щомъ се срещнатъ и започнатъ да
говорятъ, пламъкътъ се усилва и свещъти от-
далечъ. Ако момъкътъ разлюби момата, пла-
мъкътъ изгасва, а свещъта престава да гори.
Докато се обичатъ, и двамата се ползватъ отъ
свѣтлината на свещъта. Разлюбятъ ли се, и
двамата оставатъ въ тъмнина. Когато се оби-
чатъ, между тяхъ става правилна обмяна, вслед-
ствие на което някога момата е свещъ, а мо-
мъкътъ—пламъкъ; някога момъкътъ е свещъ,
а момата—пламъкъ. Ако свещъта и пламъ-
кътъ не съм на едно място, никаква свѣтлина
не може да има. Това е Божественъ законъ.
Когато срещнете двама души, които се оби-
чатъ, радвайте се, защото тъмните могатъ да ви
свѣтятъ въ тъмната ноќ да намерите пътя
си. Изчезне ли любовъта между тяхъ, и тъмните
и вие ще объркате пътя си.